

Wie laat de hond uit? / #22 Kwispeltaal (Audiotranscript)

Lisse van der Groep: Maar het is dus niet zo dat een kwispelende hond altijd blij is. En dat is wel een misvatting die, denk ik, heel veel mensen... Heel veel mensen gaan daar, denk ik, de fout in.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Dit is weer een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Lysbeth en Marieke over het leven met hun honden. Hondengedragcoach Lisse van der Groep geeft tips over het lezen van de staart van je hond. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Iris.

Iris: Hallo, met Iris.

Jet: Hé Iris! Hallo met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.

Iris: Hoi.

Jet: Hoi. Hoe gaat het?

Iris: Hoi, goed.

Jet: Ja, zit je te kwispelen aan de andere kant van de lijn?

Iris: Ja, ja.

Jet: Ah.

Iris: Dat is dan juist ook mijn vraag nu, dat is wel heel toevallig.

Jet: Ja, precies.

Iris: Ik heb een hond en die kan nogal enthousiast kwispelen.

Jet: Ja.

Iris: Maar zijn hondenhouding verandert daar nog wel eens bij. In welk opzicht staat de houding ten opzichte van het kwispelen?

Jet: Wat een goeie vraag, want kwispelen wordt altijd vrij eenduidig uitgelegd. En ik heb daar ook zelf altijd vragen bij. Mijn hond heeft een hele dikke staart, dus dat wappert als een vlag. Wat voor staart heeft jouw hond?

Iris: Ja, die heeft ook een flinke staart met veel haar.

Jet: Ah oké, dat ziet er altijd heel vrolijk uit, maar is het dan ook altijd vrolijk? Dat is een goeie vraag, denk ik.

Iris: Ja. Ik heb soms ook het idee dat 'ie dan heel alert, een beetje afwachtend is in wat er gaat gebeuren, dat 'ie daarom dan ook heel enthousiast kan kwispelen. Terwijl je eigenlijk denkt van: er gaat misschien iets anders gebeuren.

Jet: Nou ja, ik vind het sowieso altijd goed als baasjes de taal van hun hond echt willen begrijpen en het niet interpreteren zoals je het als mens zou doen. Dus dat is een alvast een krulletje achter je naam en een sticker in je schrift, Iris.

Lysbeth: Ja.

Jet: Ik heb straks Lisse hier aan tafel als hondengedragcoach, dus die kan daar waarschijnlijk alles over vertellen. Dus ik raad je aan om lekker te blijven luisteren en dank je wel voor je vraag, Iris.

Iris: Ja, dat is leuk, dan blijven we luisteren.

Jet: Oké, dank je wel.

Iris: Dank je wel.

Jet: Doeg.

Iris: Doeg.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke. Mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet. Mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk, zes jaar geleden, verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Voice-over: Aflevering 22: kwispeltaal

Jet: Ja, ik kreeg een hele leuke vraag van Iris en dat gaat over kwispelen. Wat kun je daar nou precies aan aflezen? Nou Lysbeth, ik herinner mij één van de eerste keren dat we elkaar ontmoetten, dat jij dat de lolmeter van jouw hond noemde. Is dat nog steeds het geval?

Lysbeth: Dat is nog steeds zo, ja. Ik kan echt eigenlijk zijn hele humeur aflezen aan de stand van z'n staart.

Jet: Kijk. Dat is toch heerlijk?

Lysbeth: En hij kan heel veel. Hij kan, als hij heel bang is voor het vuurwerk, bijvoorbeeld, dan trekt 'ie 'm helemaal tot op z'n buik.

Jet: Ach.

Lysbeth: En als 'ie dan ontspant, zakt 'ie langzaam naar beneden. En als 'ie iets heel leuk vindt, zit er een hele strakke krul in. Als 'ie iets heel spannend vindt, trekt 'ie die krul nog strakker.

Jet: Kijk aan en het beweegt ook nog heen en weer?

Lysbeth: Ja, hij kan naar links, naar rechts, hij kan alles. Hij kan geen rondjes. Er zijn ook hondjes die rondjes draaien.

Jet: 't Is net geen helikopter? Ja. Is dat bij Mila ook het geval, Marieke?

Marieke: Ja. Ik kan aan haar staart wel redelijk wat zien, maar het is niet haar meest sprekende kenmerk, zeg maar eigenlijk. Je ziet aan haar wel echt als ze super vrolijk is, dan heb je een hele zo'n ontspannen zwabberkwispel. Maar ze heeft ook wel eens dat ik denk, het is echt twijfelachtig tussen: vind je dit nou leuk of ben je hier wel gestrest om? Dus daarin is die niet heel overduidelijk, zoals de hond van Lysbeth. Dus bij Rafieq kun je dat blijkbaar heel goed aflezen. Bij Mila vind ik dat wat lastiger. Alleen toch, als ze echt heel blij is, dat is het allerleukst om te zien. Dan gaat die kont bijna mee met de staart zo'n beetje, dus je kan er zeker wel wat vanaf lezen. Maar bij haar is haar kop en de houding van de oren en hoe haar ogen staan, nog sprekender eigenlijk.

Jet: Ja, bij mij is het inderdaad, denk ik, ook een combinatie. Als ik achter Poppy loop en ik zie haar heel veerkrachtig lekker zo lopen en dat staartje dat danst dan echt zo lekker mee, weet je wel. Daar word ik instant vrolijk van. Dat is voor mij ook echt een lolmeter. Als ik dat zo zie, daar word ik ook meteen blij van. Ze heeft natuurlijk zo'n beetje zo'n wapperige staart en dat zwaait als een wimpel eigenlijk aan een vlag. En ik zie dan ontspannen en lekker 'we gaan naar buiten en we gaan een beetje gewoon plezier buiten maken', maar heel veel meer dan dat haal ik er ook nog niet uit. Maar gelukkig hebben we hier een deskundige aan tafel, Lisse van der Groep, fijn dat je er weer bent.

Lisse van der Groep: Yes, leuk om er te zijn.

Jet: Ja en ik vind dit ook zo'n leuk onderwerp, kwispeltaal!

Lisse van der Groep: Boeiend hè?

Jet: Ja, heel.

Lisse van der Groep: Ja, hadden wij maar een staart.

Marieke: Nou, ik ben op zich wel blij dat ik geen staart heb, denk ik.

Jet: Hij zou mij wel in de weg zitten, want ik zit graag.

Marieke: Hij zou je, denk ik, wel staan.

Jet: Een staart? Right.

Marieke: Maar zou je dan zo'n grote Bulldogstaart hebben? Of?

Jet: Dat is een andere podcast, Marieke.

Marieke: Oké.

Jet: Dat is een ander programma. We hebben het nu over honden. Ja, ik ga het gewoon negeren. Lisse, wat vertelt de 'staarttaal' ons allemaal? Wat kan die ons vertellen?

Lisse van der Groep: Ja, best wel veel, wel altijd in combinatie met de rest van het lichaam. Dus als je alleen naar de staart kijkt, dan weet je eigenlijk niet alles wat je moet weten om te bepalen hoe de hond zich voelt. Maar precies wat Lysbeth net ook zei: je hebt wel gradaties in wat die staart doet en wat dat ongeveer betekent. Dus die staart helemaal plat tegen die buik tussen de benen, ja, dat is eigenlijk in geen enkel geval gezellig.

Jet: Nee. Dat zou ik interpreteren als angst.

Lisse van der Groep: Ja, nou, dat is een hele goeie interpretatie.

Marieke: O, een krulletje en een sticker.

Jet: Ja. Door naar de volgende ronde.

Lisse van der Groep: Ja, maar het is dus niet zo dat een kwispelende hond altijd blij is en dat is wel een misvatting, die denk ik, heel veel mensen...Heel veel mensen, gaan daar denk ik de fout in.

Jet: Ja, nou, vertel wat kan het dan ook zijn dat wij vertellen dat wij überblijheid, terwijl dat misschien dan niet zo is?

Lisse van der Groep: Ja, je hebt eigenlijk, als je naar die staart kijkt, hoe meer ontspanning daarin zit, hoe relaxter de hond zich voelt. Dus die zwabberstaart, die jij net noemde, Marieke, dat is echt die hele relaxte kwispel, dat die billen lekker zo meegaan, dat alles lekker beweegt.

Marieke: Ja, dat zien jullie niet, maar ondertussen is Jet ook de kwispel aan het uitbeelden.

Jet: Doe ik het goed?

Lisse van der Groep: Ja hoor, heel ontspannen. Ja, dus eigenlijk hoe meer beweging daarin zit, hoe lossier dat lijf, hoe meer ontspanning. En hij kan er natuurlijk eigenlijk alle kanten op. En heel erg naar beneden, tegen die buik aan dan zit je heel erg in dat stukje angst. Maar hoe hoger de staart gaat, hoe hoger de opwinding ook is. Kan ook zijn dat je hond iets zodanig leuk vindt dat die staart echt de lucht in schiet. En dat die hond denkt: nou, ik vind het zo geweldig, ik ga niet voor de lage kwispel, ik gooi 'm helemaal de lucht in, dat kan. Maar je hebt ook echt agressieve honden die op het punt staan om uit te vallen, die wel kwispelen en dan zie je een staart die dus wel heen en weer gaat, maar echt als een soort strak stokje.

Jet: Ja, precies dit, echt dat 'ie...

Lisse van der Groep: Helemaal recht.

Jet: ...geen krul, niks!

Lisse van der Groep: Precies, helemaal recht omhoog. En dan kwispelt 'ie wel.

Jet: Daar zou ik dan weer, als dat een theorievraag zou zijn, zou ik die ook weer goed hebben.

Lisse van der Groep: Nou kijk.

Jet: Dat vind ik nog een vinkje. Ja, dat gebeurt niet vaak. Daarom benadruk ik het even.

Marieke: Dat was niet te merken.

Jet: Sorry, ik zal het niet meer doen. Maar dat is dus ook een teken van agressie?

Lisse van der Groep: Dat kan zeker een teken van agressie zijn.

Jet: Dat is heel handig als je aan het wandelen bent.

Lisse van der Groep: Dat is heel handig om te weten, ja. En ik ben sowieso in het bos, op het moment dat ik een hond met een strakke staart op me af zie lopen en dat maakt het me nog niet eens zo heel veel uit hoe hoog die staart precies hangt, maar hoe strakker dat lijf, hoe minder ontspanning. Dus dan denk ik al meteen van: oké, deze hond is niet relaxed. Dus ik zie graag hele ontspannen wapperstaarten. Maar goed, het hangt er ook weer van af wat de, ja dat noemen we in hondenland, de natuurlijke staartdracht is. Want ja, in feite betekent dus die staart omhoog, dat betekent een hogere stand of een hogere vorm van opwinding.

Jet: Alertheid ja.

Lisse van der Groep: Kan inderdaad ook alertheid zijn, maar kan dus ook richting dat stukje agressie gaan. Maar ja, op het moment dat jij bijvoorbeeld een Chow-Chow of een Husky hebt, dan staat die staart altijd omhoog. En dat is niet altijd een agressieve of een opgewonden hond.

Marieke: Gelukkig niet.

Lisse van der Groep: Gelukkig niet.

Jet: En dan is het inderdaad belangrijk dat je kijkt naar de rest van de taal van het lijf.

Lisse van der Groep: Absoluut, ja, maar daar gaan zo wel mensen als honden de mist in. Want op het moment dat een Golden Retriever opgegroeid is in een Golden Retriever nestje en dus alleen maar van die Goldens hebben gezien met ja, redelijk lage staarten, ontspannen staarten die lekker alle kanten op kunnen. En ze komen in het bos opeens voor het eerst een Chow-Chow tegen, kan een Golden Retriever puppy daar dus wel van schrikken want die denkt: hé, die staart staat omhoog. Ja, misschien probeert die hond wel iets te communiceren daarmee, terwijl die Chow-Chow z'n staart gewoon, voor zijn doen, heel neutraal heeft hangen.

Jet: Aha en dat is misschien ook wel eens de miscommunicatie die je tegenkomt die je dan,

als baasje, weer niet begrijpt. Dat je denkt: ja, maar volgens mij is er niks aan de hand, maar ze vallen nu ineens uit naar elkaar. Maar er gebeurt eigenlijk niks.

Lysbeth: Een Chow-Chow spreekt Chinees en een Golden Retriever Nederlands. Dat is vrij lastig te begijpen.

Lisse van der Groep: Dat is ook moeilijk.

Jet: Maar ik vind dat je je hond ook gewoon verplicht ben om ook Chinees te lezen.

Lysbeth: Inburgeren.

Marieke: Ja, in de socialisatie kun je de verschillende honden laten zien.

Jet: Hallo! Ja, wij gaan toch ook naar school?

Marieke: Ja.

Jet: Nou zijn we daar ook weer over uit. Nee, geintje natuurlijk. Dus dat is ook nog wel iets om op te letten. Als je nou inderdaad een hond tegenkomt, die recht op je afkomt lopen met een hele strakke staart en jij leest dat als zijnde: o, die hond is echt niet relaxed, wat moet je dan doen?

Lisse van der Groep: In hondenland, dus als honden met elkaar communiceren en ze willen zich eigenlijk, ja, kalmerend opstellen, dus ze willen met hun lichaam laten zien richting de andere hond van: ik heb echt geen kwade intenties, ik bedoel het echt helemaal goed, dan gaan ze eigenlijk heel erg ontwijken. Dus ze gaan wegstijken. Vooral niet de andere hond aankijken, ze gaan zich wegdraaien. Misschien lopen ze er wel even met een bochtje omheen. Eigenlijk alles om die confrontatie uit de weg te gaan. Dus op het moment dat je, kijk als ik thuis kom bij mensen... Ik ben laatst bij een mevrouw geweest met een hond met behoorlijke agressieproblemen. Die hond, die sprong eigenlijk meteen bovenop mij toen ik binnenkwam. Die ging met z'n voorpoten op mijn schouders, legde 'ie op mijn schouders neer en die ging mij heel diep in mijn ogen aankijken, niet op een fijne manier. Het eerste wat ik doe is wegstijken, wegstijken, niet die hond aankijken, want als ik 'm recht in z'n ogen aankijk ja, dan ga ik gewoon eigenlijk zeggen: kom maar op. Laten we kijken wie de sterkste is. En dat is natuurlijk niet verstandig.

Marieke: Dat ga je, denk ik, niet winnen.

Lisse van der Groep: Ga ik niet winnen, nee, van zo'n grote hond van 60 kilo. Dus het eerste wat ik doe wegstijgen. In alles in mijn lichaamstaal laten zien aan de hond: ik heb geen kwade bedoelingen, ik kijk in alle kanten weg, ik stel me kalmerend op.

Jet: I come in peace.

Lisse van der Groep: Exact, dat is echt wat je zegt, ja.

Jet: Oké, dus als je ziet dat je hond zo reageert, dat 'ie wegdraait of misschien wel gaat liggen, wegstijgen of met een bochtje die kant opgaan, dan hoef je je niet meteen zorgen te maken. Maar als dat nou niet gebeurt, wat moet je dan doen als baasje? Als je ziet dat jouw hond bijvoorbeeld ook die staart helemaal strak gaat zetten?

Lisse van der Groep: Het is vaak wel, je weet vaak zelf wel van je eigen hond waar die snel op reageert. Kijk, als ik met mijn twee honden buiten lopen en ik kom zo'n hond tegen, dus die de staart recht in de lucht heeft en vaak heb je dan ook nog andere lichaamssignalen. Dus die oren gaan naar voren van die wat agressievere hond op dat moment. Hij gaat misschien borstelen, dat die haren op zijn rug overeind gaan staan. Hij kan gaan sluipen. Dus die andere hond laat echt in alles zien van: ik heb geen goede bedoelingen. Ik weet dat mijn Golden Retriever dat heel goed zelf kan oppakken, dus die ziet dat en die denkt: ja, hier heb ik er geen zin in. Dus die loopt meteen gewoon, of hij maakt een u-bocht, of hij loopt de bosjes in en hij denkt: ik neem gewoon even een ander paadje.

Jet: Zoek het maar lekker uit.

Lisse van der Groep: Ik ga hier helemaal niks mee doen. Mijn Witte Herder vindt dat lastiger. Dus die help ik dan en die weet gewoon op het moment dat we een hond tegengekomen waarvan hij niet weet wat hij ermee moet, hij vindt dat dan zelf ook spannend, dan komt 'ie naar mij toe. Dat heb ik hem echt aangeleerd en dan loopt die naast mij langs de hond. Dus hij komt echt een beetje om hulp vragen van: oké, help, Lisse, ik vind het ook heel spannend. Nou en dan help ik hem op dat moment.

Jet: Ja, want dat is natuurlijk, denk ik, wel ook je taak als baasje. Dat je dat in de gaten houdt hoe die onderlinge verhoudingen zijn en dat je een soort safe haven kan zijn.

Jet: Ja.

Jet: Ja, tenminste, dat probeer ik altijd te zijn. Ik wil niet bellen als ik aan het uitlaten ben,

dus dat is wel belangrijk om dat te blijven zien, want het kan natuurlijk ook gruwelijk mis gaan. Is dat wel eens gebeurd bij jou, Lysbeth, dat je iets niet...

Lysbeth: Nee, want hij is enorm sociaal met andere honden. En als het een beetje een probleem is en hij kan weg, dan gaat 'ie gewoon wijd eromheen. En hij gaat achter mij lopen als 'ie het echt spannend vindt of hij wacht, hij wacht echt af. Je ziet hem echt kijken. Van wat komt er op me af? Hoe kan ik dit doen? En als 'ie weg kan, loopt 'ie weg. Ik vind het moeilijker aan de lijn, omdat ze dan sowieso soms geconfronteerd worden op een pad waar ze aan de lijn moeten, dat ze langs elkaar moeten.

Jet: Ja.

Lysbeth: Dus wat ik dan eigenlijk altijd doe, is zelf de berm in stappen. Dan gaat hij achter me zitten en dan zeg ik tegen die andere eigenaar: loop er maar langs. Maar wat ik dan superirritant vind als ze dan zeggen: laat ze maar even snuffelen. Nee, ik wil graag dat je doorloopt.

Jet: Ja.

Lysbeth: Dan loop ik door.

Jet: Maar jij bent dus duidelijk ook de veilige haven voor Rafieq.

Lysbeth: Ja.

Jet: Ik kijk nu naar Marieke. Hoe doe jij dat met Mila?

Marieke: Bij Mila is wat lastig, want die reageert wat op andere honden. En als ik nu erop terugkijk, had ik zoveel dingen zo anders gedaan. En daar ben ik wel blij om, dat ik dat nu heb geleerd, dus uiteindelijk anders of beter zou kunnen doen. Maar zij is op een gegeven moment rond haar eerste loopsheid best wel wat terughoudend naar andere honden geworden. En dat hebben mijn vriend en ik wel deels herkend maar niet goed opgepakt van: joh, je hoeft er ook niks mee, dus kom maar. Dus eigenlijk gewoon van ja, we hebben een super sociaal hondje, die heeft heel veel honden allemaal gezien in de puppytijd, dus dit gaat allemaal goed. En minder goed gekeken naar, maar wat heeft ze op dit moment nodig? Dus dat was in eerste instantie dat ze dus inderdaad een hele lage staart en zich klein maken. Daar is, denk ik, waar ik zelf niet bewust bij was, of misschien helemaal niet bij was, een keer iets gebeurd waarbij zij heeft geleerd van: ja, me klein maken en conflictmijdend opstellen, dat werkt niet, want ik word gewoon alsnog belaagd. En een paar maanden later is zij juist in

een hele hoge staart, een hoge houding gaan staan, met een beetje van eigenlijk grofweg: rot op! En dat is op het moment dat we aan de lijn zijn, is dat veel heftiger, want dan kan zij zelf ook minder goed bepalen van welke afstand wil ik houden tot de andere honden? Als het los is, gaat het eigenlijk heel erg goed, behalve als we een heel smal pad hebben. En daar zijn we nu gewoon mee bezig met zorgen dat we voldoende afstand houden. En daarin is het inderdaad het vervelende, zoals eergisteren, dan stap ik zelf in de berm, zorg ik echt dat er voldoende ruimte is. Ik zorg dat ik Mila afleid, ging hartstikke goed, maar dan hebben mensen hun hond aan een flexilijn en die laten 'm toch dicht bij Mila komen, terwijl ze zelf ook een uitvallende hond hebben.

Jet: Ohh.

Marieke: Dus die was aan het blaffen en aan het doen. Ja, dan dan kan ik niet haar gedrag goed ombuigen. Dus wij zijn hele mooie stappen aan het zetten en we kunnen het heel goed herkennen, maar soms zijn de omstandigheden zo dat je, nou ja, bijna met je handen in het haar staat van: oké, wat gaan we nu doen? En dan zorg ik zelf dat de situatie zo veilig mogelijk blijft. Maar dat heb ik wel moeten leren, dus ik heb haar echt moeten leren lezen, ook moeten kijken van waar liggen jouw grenzen? En die grenzen zijn we nu steeds meer aan het verleggen.

Jet: Daaruit blijkt maar weer dat, ook al heb je je hond op een gegeven moment opgevoed en is die volwassen, je moet altijd blijven kijken. En je kunt dus altijd blijven leren en je moet dus ook bij jezelf elke keer te rade gaan. Heb ik misschien dingen laten liggen, of doe ik misschien dingen fout? Ik wil nog wel één ding weten, ook van jou, Lisse. Ik probeer altijd heel zorgvuldig te kijken naar Poppy als ik, als ik haar uitlaat. Maar er zijn inderdaad wel eens situaties dat ik denk: o, zij voelt zich ongemakkelijk. En dan zijn er dus situaties dat de ene hond is wel aangeliend en de andere hond is niet aangeliend. En daar zijn ook nog wel eens verschillende interpretaties van. Want je kijkt natuurlijk naar die staart, gaat dat goed, gaat dat niet goed? Maar heeft dat ook nog iets te maken met hoe je de stand van de staart, zeg maar, naar de goeie kant kan ombuigen?

Lisse van der Groep: Nou ja, kijk, die staart, die blijft ontspannen als de hond zich ontspannen voelt. Dus het is belangrijk om te zorgen dat die wandeling relaxed is voor je hond. En als jij ziet dat je hond altijd die spanning in die staart heeft of 'm altijd heel hoog of 'm altijd heel laag heeft staan, zou dat voor mij een signaal zijn dat je daar wat mee wil, dat je daar wat mee wil doen. Wat je wel heel vaak ziet, inderdaad, wat jullie ook allebei noemden, is dat het aan de lijn vaak heftiger is, omdat de hond dan ook geen kant op kan. Dus hij heeft veel minder keuzemogelijkheden aan de lijn wanneer die een andere hond tegenkomt dan los.

Jet: Zou jij dan adviseren op het moment dat jij... Pop zit aan de lijn, je ziet dat er een situatie

is die een beetje ongemakkelijk wordt. Zou jij dan zeggen: je zou 'm eerder loslaten, want dat voelt ook een beetje tegennatuurlijk.

Lisse van der Groep: In principe, mijn honden mogen aan de lijn niet in contact met andere honden. Puur om het feit dat ik aan de lijn hun veiligheid wil waarborgen. Dus ik wil niet dat ze aan de lijn het gevoel hebben: ik vind dit geen fijne situatie, maar ik kan geen kant op, dus aanval is de beste verdediging. Ja, want dat krijg je dan, dus ik voorkom dat ten alle tijden. Ze weten het ook, ze gaan nooit naar andere honden toe. Dus daarmee heb ik ook twee honden die moeiteloos langs andere honden kunnen lopen, want ze weten gewoon: hier hoeven we nooit wat mee. Dus daar gaan we ook helemaal geen punt van maken. Op het moment dat ik ergens een situatie zie en ik heb mijn honden aan de lijn en ik denk: nou, ik heb eigenlijk niet zo heel veel zin om daar langs te lopen, dan draai ik me of om, dat is een optie. Of ik vraag aan iemand of ze de hond even bij zich willen houden. En op het moment dat een andere hond wel mij af komt lopen en ik heb mijn honden aan de lijn, dan ga ik er gewoon tussen staan. Dus dan blokkeer ik de hond echt. En laat ik echt met mijn lichaam aan mijn honden zien van ja, ik ben er nu voor jou.

Jet: Ik blok dit gewoon.

Lisse van der Groep: Ja. En maar voorkomen is wel het beste, hoor, dat is beter dan genezen. Ja, want het kan toch altijd zijn dat ze, als jij je hond aangeliend hebt en er komt toch een losse hond op je af, je hebt toch niet 100 procent controle over die losse hond, zeker niet als die niet van jou is. Dus ik voorkom het altijd liever. Dus als ik twijfel, dan draai ik om, zeker als ze aangeliend zijn.

Lysbeth: Ik heb nog wel vraag aan Lisse over kwispelen. Want hij heeft een plekje op de bank. In mijn nieuwe huis mag 'ie helemaal op de bank. Hij is het hele concept mand vergeten. En als mensen erop aflopen, dan ligt 'ie heel braaf te kwispelen. Maar ze moeten echt hun hand niet op dat kussen doen, dus laatst deed iemand z'n hand naar voren en toen gromde 'ie, sprong 'ie echt de bank af. En toen zei ze: maar hij kwispelde nog. Ik zeg: maar ik had zo gezegd dat je niet in de buurt moest komen. Maar wat is dat kwispelsignaal dan? Het lijkt een soort kalmerend signaal, hij knippert ook heel erg met z'n ogen, maar dat zien mensen natuurlijk niet.

Lisse van der Groep: Ja, nou, het kan best zijn dat jouw hond het wel gezellig vindt dat er iemand binnenkomt, maar dat 'ie het niet fijn vindt als iemand hem aanraakt. Dus het kan heel goed zijn dat 'ie gewoon als er iemand het huis binnenstapt denkt: o, gezellig. En dat 'ie inderdaad die een oprechte kwispel heeft van: nou, ik vind het best leuk. Maar dat is geen uitnodiging om per se meteen aangeraakt te worden.

Jet: Om te aaien.

Lisse van der Groep: Wij vinden het natuurlijk, dat is ook iets wat je heel veel hoort, dat honden dat altijd maar moeten accepteren dat iedereen aan ze zit. Maar ja, als ik in de Albert Heijn sta en iemand aait mij opeens over m'n hoofd, terwijl ik een broccoli uit aan 't kiezen ben.

Jet: Krijgen ze een beuk, hoor, hé.

Lisse van der Groep: Daar zit ik niet op te wachten. Dus op het moment dat dat gebeurt, dan zie je waarschijnlijk Rafieqs lichaamstaal veranderen naarmate die persoon dichterbij komt. Dat is een mooie om eens te gaan observeren van als die persoon toenadering zoekt, wat gebeurt er dan in die lichaamstaal en dan zie je misschien wel signalen waarmee Rafieq...

Lysbeth: Ik zie het. Ik zie het gebeuren, maar die ander ziet het niet. Dus hij gaat knipperen met z'n ogen, hij likt z'n lippen af.

Jet: Je wilt het goed kunnen uitleggen dan.

Lysbeth: Ja, mensen zijn dan zo snel.

Jet: Ja.

Lysbeth: En interpreteren alleen maar: ja, maar hij kwispelt. Want je hoort het gewoon, want hij slaat echt gewoon keihard, gewoon op de bank. Dus je hoort echt als je er al naartoe loopt, hoor je 'm gewoon slaan. En dan denk ik: niet in de buurt, laat hem liggen, laat hem naar jou toekomen, niet in de buurt.

Lisse van der Groep: Ja, en dan kun je zeggen: hij kwispelt omdat 'ie het leuk vinden dat je er op afstand bent, maar liever niet in m'n comfortzone.

Marieke: En het kan natuurlijk ook wel zo zijn, vooral als ze liggen, dan kun je gewoon veel minder goed zien: is het een ontspannen kwispel? Of kwispelen ze wel, maar is het eigenlijk juist een hele gespannen kwispel?

Jet: Ja. Strak of los.

Marieke: Ja, dan is 'ie strak.

Jet: Ik denk dat daar al heel wat uit op te maken valt.

Marieke: En daarbij is het gewoon heel belangrijk om te weten: een kwispelende hond is niet altijd blij, vrolijk, gelukkig, want ook kwispelende honden zouden uiteindelijk kunnen bijten, maar dan hebben wij de kwispel verkeerd geïnterpreteerd.

Marieke: Dus eigenlijk zijn er in Lysbeths geval twee mogelijkheden. Of inderdaad: Rafieq is superblij, er zijn mensen, die staan mooi op afstand, dat is leuk. Maar het kan ook zijn dat hij toch eigenlijk die kwispel heeft, omdat 'ie gespannen is. En dat is ook waar ik het bij Mila minder goed kan herkennen, omdat ik vaak het idee heb dat het een vrolijke kwispel is, omdat die best wel ontspannen lijkt, maar aan de rest zie ik dan: nee, dit zit toch niet goed.

Jet: Zijn er misschien een aantal websites die jij zou kunnen adviseren met plaatjes, want ik vind dat altijd wel fijn, waar mensen naar kunnen kijken, zodat ze in ieder geval kunnen leren interpreteren?

Lisse van der Groep: Nou, websites zijn, als je Googlet op lichaamstaal krijg je op Google al een heleboel mooie afbeeldingen eigenlijk, maar je hebt een heel mooi boek van Turid Rugaas. 'Kalmerende signalen' heet dat, daar staan gewoon superveel foto's in, waarop je het gewoon kan zien. Kan zien wat de verschillen zijn in lichaamstaal van honden. Je hebt ook, volgens mij heet dat het 'Doggy Language Book' of iets in die trant, gewoon een boek vol met afbeeldingen waarin je gewoon de lichaamstaal van honden ziet en er een uitleg bij krijgt. Nou ja, dat zijn hele mooie, waardevolle boeken, gewoon als hondeneigenaar om in huis te hebben.

Marieke: En kenniscentrum Argos heeft hele mooie filmpjes ook, waarbij ze het uitleggen.

Lisse van der Groep: Ja, klopt.

Jet: O, oké. Nou, kijk, nou, dat zetten wij natuurlijk allemaal in de shownotes, zodat de luisteraars daar allemaal...

Lisse van der Groep: Klopt.

Lysbeth: Een heel moeilijk woord zeg, shownotes.

Jet: Ja, ik vind het heel leuk om te zeggen. Shownotes. Ik zeg het nog een keer. Het staat allemaal in de shownotes van de podcast.

Marieke: Natuurlijk.

Voice-over: En dan kun je meer leren over de kwispeltaal van je hond, want het is echt ontzettend leuk om je hond te leren lezen. En de ontspannen stand is de meest prettige stand voor het baasje, voor de andere honden die ze tegenkomen en voor de hond zelf. Ik hoop dat Iris daarmee uit de voeten kan en ik zou zeggen: vraag jezelf eens af als je heel zorgvuldig kijkt naar je hond, welk gedrag je ziet bij de staart en hoe je dat kunt interpreteren met de rest van de lichaamstaal van je hond, want het is de moeite waard om daarnaar te kijken. Hartelijk dank, dames. Wij gaan hier kwispelend de deur weer uit. En we komen voor de volgende podcast vrolijk ontspannen kwispelend weer binnen. Bedankt voor het luisteren.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Als je deze podcast interessant vindt, schroom dan niet om er anderen over te vertellen op social media of in het echte leven. Er schijnen mensen te zijn die niet van het bestaan van deze podcast weten. Vergeet je niet te abonneren op deze podcast in je favoriete podcastapp. En nog beter is het als je een review achterlaat, want dan wordt onze podcast beter vindbaar voor andere hondenliefhebbers. Heb jij ook een vraag voor de deskundigen? Stuur ons dan een mail via podcast@smuldier.nl Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een Smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?